

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 322.

82de Møde.

Freddagen den 24de Mai.

(Forts.)

David (fortsat): De siger, Ja, men naar han havde faaet 3000 Rbd., saa havde han for en lang og moisommelig Statstjeneste oppebaaret noget mere end hiin for saa Marsringe Tjeneste (En Stemme: 4000 Rbd.); thi det er yderst faa Undtagelser, som have 4000 Rbd. i Pension. Jeg maa tillade mig at gjøre Dem opmaerkksom paa, mine Herrer! at imellem 1239 Pensionister, som findes paa den aftagende og den almindelige Pensionliste, er der ikke mere end 26, som have over 3000 Rbd., og dertilblandt kun 13, som have 4000 Rbd. eller derover i Pension. Jeg har Intet imod, at man sætter en Grændse for de meget høie Pensioner, men jeg har imod at forandre det hele System for at naae de meget høie Pensioner, hvad man kan gjøre paa en langt hensigtsmæssigere Maade (Ja!), end ved at besklippe den længere Tjenestetids retfærdige Pensionskrav. Naar De betragte den Pension, som Embedsmanden i Almindelighed opnaaer — thi det er ikke Alle, som blive Ministre, idetmindste var det tidligere meget sjældent, at En arbejdede sig op til Minister — naar De betragte Embedsmandens Skjæbne efter 50 Mars Tjeneste, da vil han i Reglen gaae af som Contoirchef, Deputeret eller fra en overordnet Stilling med en Pension af 2000 Rbd. maaskee høit taget 2400 Rbd., saa vil denne Mand, som har tjent Staten i 50 Aar og har erhvervet sig Krav paa Statens Anerkjendelse, selv naar han opnaaer den høieste Alder, som falder i Støvet's Lod, dog ikke hyde Mere af Staten som Bederlag for en lang Starstjeneste, end hvad en Mand, der afgaaer i sit 30te Aar og lever ligesaa længe, vil koste Staten, uagtet han kun har tjent faa Aar og kun har ydet Staten ringe Tjeneste. Der er endnu et Par andre Be-

trægtninger, som jeg troer ikke at burde tilbageholde. Et andet Skridt, som maatte gjøres, naar man virkelig vilde gaae ind paa ved Pensionsløven at formindste den Byrde, som Staten nu har, vilde være at undersøge, om der ikke hos os gives enkelte Grene af Statstjenesten, som paa Grund af særegne Forhold maae lønnes højere end denne Tjeneste ellers har Krav paa. De ville, naar de gjennemgaae baade den almindelige og den aftagende Pensionliste, undertiden finde meget betydelige Anomalier. De ville saaledes see, at en Capitain har faaet den selv samme Pension, som en Generalmajor faaer, fordi denne Capitain, da han gik af, tjente ved de vestindiske eller ostindiske Tropper. De ville paa et andet Sted finde en saa kaldet Regjeringsfuldmægtig, der maaskee ikke har været mere end nogle faa Aar Embedsmand, afgaaet med 1500 Rbd. i Pension. Herpaa vil det være nødvendigt at tage Hensyn ved Lovens Affattelse, og at sørge for, at saadanne extraordinaire Stillinger her hjemme og endnu mere i Colonierne eller Bilandene ikke give Berettigelse til Pension efter den almindelige Scala. Saadanne forskellige Hensyn er der vistnok flere af, der maatte tages paa Grund af særegne Forhold og Statstjenestens forskellige Natur, men jeg troer ikke, at det let lader sig gjøre alene i en almindelig Pensionsløve uden i Forbindelse med den Lov, som jeg først antydede, og jeg kan ikke negte, naar jeg i dette Lovudkast ikke sees noget andet særegent Hensyn taget til en enkelt Embedsstilling end det som § 5 indeholder om Ministrene, at jeg hellere vilde have ønsket, at man ganske havde undladt at tage specielle Hensyn. Der er endnu blot en Betragtning, som jeg maa tillade mig. § 9 indeholder den Bestemmelse, at naar en Embedsmand er kommet paa Wartpenge, fordi hans Embede inddrages, og han har fyldt sit 65de Aar, uden igjen at være ansat i Tjeneste,